

Wymogi dotyczące przygotowania autoreferatów rozpraw doktorskich w Akademii Wychowania Fizycznego im. E. Piaseckiego w Poznaniu

Autoreferat jest przygotowywany, gdy rozprawę doktoranta stanowi cykl publikacji złożony przynajmniej z dwóch połączonych tematycznie artykułów oryginalnych, opublikowanych w czasopiśmie naukowym indeksowanym przez MEiN/MNiSW, posiadających współczynnik wpływu Impact Factor (IF). W publikacjach stanowiących podstawę przewodu doktorskiego doktorant powinien występować jako pierwszy autor. Autoreferat należy złożyć do Rady Naukowej (weryfikacja merytoryczna treści), a po jego zaakceptowaniu do Sekcji Wydawnictw (e-mail: autoreferaty@awf.poznan.pl), w której zostaną wykonane: redakcja językowa, skład, korekta, druk, oprawa. Prace Sekcji Wydawnictw mogą być prowadzone równolegle z pracami komisji doktorskiej. Przygotowując autoreferat, należy kierować się wytycznymi edytorskimi określonymi poniżej.

Doktorant ponosi zryczałtowaną opłatę za usługę publikacji, koszty przygotowania są zatem rozkładane pomiędzy doktoranta i Uczelnię.

W skład rozprawy doktorskiej wchodzi:

1. Okładka, według ujednoliconego wzoru. Istnieje techniczna możliwość umieszczenia na okładce, w przeznaczonym do tego polu, ilustracji połączonej tematycznie z rozprawą, np. zdjęcia powiązane z wynikami badań, kluczowego wykresu, ryciny itp. Czwartą stroną okładki (tył) przeznaczoną jest na biogramy doktoranta i promotora ze zdjęciami przedstawiającymi ich twarze. Biogramy (każdy maks. 400 znaków ze spacjami) powinny zawierać informację o dacie i miejscu urodzenia, zatrudnieniu, zainteresowaniach naukowych i aktywności naukowej, osiągnięciach publikacyjnych (np. liczba indeksowanych publikacji naukowych oraz podręczników akademickich).
2. Strona tytułowa rozprawy.
3. Spis treści (od tej strony zaczyna się numeracja). Przed spisem treści można zamieścić krótkie osobiste lub zawodowe dedykacje i/lub motto.

Na kolejnych stronach:

4. Podstawowe dane o kandydacie (data uzyskania tytułu magistra; nazwa jednostki organizacyjnej, w której tytuł ten był nadany; informacja, czy kandydat ubiegał się uprzednio o nadanie stopnia doktora, w tym ewentualna informacja o przebiegu i zakończeniu wcześniejszego postępowania; aktualne miejsce pracy i zajmowane stanowiska).
5. Wykaz skrótów (w przypadku stosowania skrótów).
6. Streszczenie w języku polskim, do 2 stron.
7. Streszczenie w języku angielskim, do 2 stron.
8. Tekst główny autoreferatu, napisany językiem naukowym, zawierający:
 - wstęp charakteryzujący stan wiedzy w zakresie objętym badaniami doktoranta, ok. 5–10 stron; zgodnie z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*, rozprawa ma prezentować ogólną wiedzę teoretyczną kandydata i te aspekty powinny być uwypuklone we wstępie oraz w częściach *Introduction* w publikacjach;
 - cele i hipotezy badań;
 - spis publikacji wchodzących w skład cyklu, ich punktacja ministerialna w roku opublikowania, IF w roku opublikowania i IF pięcioletni;

- ogólny opis badanego materiału i metod badawczych, jakie były stosowane (z uwzględnieniem tego, które metody dotyczyły danej publikacji); jeśli dotyczy – należy wskazać fakt uzyskania zgody (i numer decyzji) komisji etycznej/bioetycznej;
 - wyniki w ujęciu syntetycznym; ryciny, wykresy i tabele z publikacji nie powinny być w całości powtarzane w autoreferacie, ale cytowane;
 - łączna dyskusja wyników z cyklu publikacji, ok. 5–10 stron;
 - wnioski (ok. 1 strony); zgodnie z ustawą, przedmiotem rozprawy doktorskiej ma być oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, oryginalne rozwiązanie w zakresie zastosowania wyników własnych badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej i ten aspekt powinien być podkreślony;
 - podziękowania (np. współautorom, wskazanie grantu – źródła finansowania badań);
 - wykaz cytowanego w autoreferacie piśmiennictwa;
 - na końcu autoreferatu możliwa jest też krótka informacja na temat przebiegu pracy naukowo-zawodowej: staże naukowe, udział w realizacji projektów badawczych, pozostałe publikacje doktoranta, cytowania jego publikacji i indeks H, udział w konferencjach naukowych.
9. Oświadczenia współautorów publikacji zawierające szczegółowy opis ich czynności w ramach przygotowania każdej z publikacji.
10. Kopie publikacji wchodzących w skład cyklu.

Uwagi:

- autoreferat jest pisany przede wszystkim dla recenzentów i członków komisji, ma ułatwić im zrozumienie głównego osiągnięcia doktoranta, dlatego należy możliwie prostym językiem uwypuklić główne wyniki oraz jasno wskazać, że wymogi ustawowe odnośnie do rozpraw doktorskich są wypełnione;
- recenzja rozprawy doktorskiej powinna zawierać (wynikające z autoreferatu i publikacji) następujące elementy:
 - 1) ocena wraz z uzasadnieniem, czy rozprawa doktorska prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora w określonej dyscyplinie albo dyscyplinach;
 - 2) ocena wraz z uzasadnieniem, czy rozprawa doktorska wykazuje umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej przez osobę ubiegającą się o nadanie stopnia doktora;
 - 3) ocena wraz z uzasadnieniem, czy rozprawa doktorska stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, oryginalne rozwiązanie w zakresie zastosowania wyników własnych badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej albo oryginalne dokonanie artystyczne;
- w przypadku doktorantów z zagranicy możliwe jest przedstawienie autoreferatu w języku angielskim.

Wymagania redakcyjne i adiustacyjne

1. Edytor tekstu: Word; czcionka: Times New Roman, kolor czarny; wielkość pisma: 12 punktów, interlinia: 1,5 wiersza, tekst wyjustowany. Nie należy wymuszać przeniesienia jednoliterowych spójników i przyimków z końca wersu na początek następnego przez stosowanie wielokrotnych spacji, gdyż utrudnia to adiustację i łamanie.
2. W tekście zasadniczym tytuły książek, artykułów, filmów oraz dzieł sztuki zapisujemy kursywą; tytuły gazet i czasopism – czcionką prostą w cudzysłowie; zwroty w języku obcym

- kursywą. Należy unikać kapitalików i podkreśleń, a wyróżnienia stosować w sposób oszczędny i przemyślany.
3. Liczby dwu-, trzy- i czterocyfrowe zapisuje się łącznie (np. 4567); w liczbach składających się z więcej niż czterech cyfr oddziela się odstępem tysiące, miliony, miliardy itd. (np. 52 000). Ułamki dziesiętne oddziela się od liczb całkowitych przecinkiem, nie kropką (np. 2,52). Liczby porządkowe zapisuje się z kropką (np. lata 60. XX wieku). W zapisie przedziałów liczbowych, zakresów stron i dat należy stosować tzw. półpauzę bez odstępów przed i po, np.: s. 30–50, lata 1998–2001, 24–26 dni itp.
 4. Cytaty zapisuje się czcionką prostą, ujmując tekst w cudzysłów. Cudzysłowy powinny być polskie (otwierający dolny i zamykający górny). Cytaty wielowierszowe należy wydzielić z tekstu głównego, stosując od góry i od dołu odstęp. Opuszczenie fragmentu w cytacie zaznacza się, wstawiając w danym miejscu trzy kropki w nawiasie (...). Każdy cytat powinien być opatrzony informacją bibliograficzną.
 5. W listach numerowanych lub punktowanych stanowiących proste wyliczenia należy stosować przecinki, a średniki w przypadku rozbudowanych wyliczeń. Listę należy zakończyć kropką.

Piśmiennictwo i odwołania

W autoreferacie należy zadbać o jednolity sposób opisu bibliograficznego źródeł literaturowych.

Należy stosować **system harwardzki (autor rok)** polegający na tym, że w tekście zasadniczym po odwołaniu się do danej publikacji podaje się (w nawiasie okrągłym) nazwisko autora i rok publikacji jego pracy, np. (Kowalski 2000).

W przypadku dwóch autorów podaje się nazwisko pierwszego autora, spójnik „i” oraz nazwisko drugiego autora, np. (Kowalski i Nowak 2000). W przypadku trzech i więcej autorów podaje się tylko nazwisko pierwszego autora i dodatkowo „i in.” oraz rok, np. (Kowalski i in. 2000).

W piśmiennictwie towarzyszącym odwołaniom w stylu harwardzkim poszczególnych pozycji się nie numeruje. W opisie bibliograficznym poszczególnych pozycji należy podać autora publikacji, datę publikacji, tytuł, miejsce publikacji (serwis/portal/czasopismo, tom, strony), oznaczenie wydania (jeśli nie jest to pierwsze wydanie), a w przypadku czasopism naukowych także numer DOI (cyfrowy identyfikator dokumentu elektronicznego). W piśmiennictwie należy podawać nazwiska wszystkich autorów cytowanej pracy. Wyrazy wchodzące w skład tytułów w języku angielskim należy pisać małymi literami (oprócz wyrazu pierwszego i nazw własnych), np.:

- Wilski M., Kocur P., Górny M., Koper M., Nadolska A., Chmielewski B., Tomczak M. (2019) Perception of multiple sclerosis impact and treatment efficacy beliefs: mediating effect of patient's illness and self-appraisals. *Journal of Pain and Symptom Management*, 58 (3), 437–444. <https://doi.org/10.1016/j.jpainsymman.2019.06.013>
- Bugaj O., Zieliński J., Kusy K., Kantanista A., Wieliński D., Guzik P. (2019) The effect of exercise on the skin content of the reduced form of NAD and its response to transient ischemia and reperfusion in highly trained athletes. *Frontiers in Physiology*, 10:600. <https://doi.org/10.3389/fphys.2019.00600>

W przypadku pozycji zwartych pierwszym elementem opisu jest nazwisko autora lub redaktora/redaktorów (nazwisko i inicjał imienia), następnie rok wydania publikacji, np.:

Nazwisko X. (rok) Tytuł książki. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Nazwisko X. (red.) (rok) Tytuł książki. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Nazwisko X. (rok) Tytuł artykułu lub rozdziału. W: Nazwisko Y (red.) Tytuł książki zbiorowej, strona początku–strona końca artykułu lub rozdziału. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Nazwisko X. (rok) Tytuł artykułu. Tytuł czasopisma, tom (numer), strona początku–strona końca.

Kolejność w wykazie piśmiennictwa:

- Publikacje jednego autora z różnych lat należy podawać w porządku chronologicznym (od najstarszego do najnowszego).
- Jeżeli w jednym roku zostało wydanych kilka prac jednego autora, w piśmiennictwie należy szeregować je według trzeciego elementu opisu, czyli tytułów uporządkowanych według kolejności alfabetycznej, nadając im oznaczenia a, b, c – i takie oznaczenia podawać w odwołaniach, np. (Kowalski 2000a, 2000b, 2000c).

Uwaga! Zasady opisu bibliograficznego dokumentów dostępnych online są takie jak dokumentów tradycyjnych. W odwołaniu w tekście głównym podaje się nazwisko autora publikacji i rok publikacji (nie adres URL).

Jeśli dany tekst znajduje się na stronie internetowej i nie jest artykułem w czasopiśmie, książką ani rozdziałem w książce, należy podać autora, datę publikacji (jeśli jest znana), tytuł, a następnie zamieścić informacje o stronie, skąd został pobrany tekst, i datę dostępu.

Wymagania poligraficzne

Zdjęcia na okładkę powinny być dostarczone w rozdzielczości minimum 300 dpi.